

16 Ιουνίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ADIDAS SPORTSCHUHFABRIKEN ADI DASSLER
STIFTUNG & CO., KG, OF GERMANY,

Αιτητές,

v.

ΕΦΟΡΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΗΜΑΤΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 660/88).

Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Σε αντίθεση προς προπαρασκευαστική πράξη — Περιστάσεις του προπαρασκευαστικού χαρακτήρα της πράξης στην κριθείσα περίπτωση εφαρμογής του Άρθρου 20(1) του περί Εμπορικών Σημάτων Νόμου, Κεφ. 268.

5

Η αιτήτρια εταιρεία αμφισβήτησε τη νομιμότητα του περιεχομένου επιστολής που έλαβε από τον καθ' ου η αίτηση αναφορικά με αίτησή της για εγγραφή σήματος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

Οι λέξεις "the Registrar may cause an application to be advertised before acceptance" που είναι ακριβώς αυτό που ο Έφορος κοινοποίησε στους αιτητές, δεικνύουν ότι πρόκειται εδώ περί ενός σταδίου προπαρασκευαστικού πριν την έκδοση της εκτελεστής πράξεως.

15

Περιπλέον οι παράγραφοι (β) και (γ) της επιστολής του Εφόρου της 1ης Ιουνίου 1988, επίσης ενισχύουν και επιβεβαιώνουν τη θέση ότι αυτό το οποίο ο ίδιος κοινοποιεί στους αιτητές είναι ότι προβαίνει σε προπαρασκευαστικά στάδια της διαδικασίας για την έκδοση της εκτελεστής πράξης και τούτο εξεταζόμενο με βάση το περιεχόμενο των λόγων της απόφασης του Εφόρου που δόθηκαν στις 9 Ιουλίου 1988 και στους οποίους γίνεται αναφορά στις διατάξεις των Άρθρων 20(1) και 11(1)(ε) του Νόμου, με τις οποίες συνδέει ο Έφορος το σήμα του οποίου η εγγραφή ζητείται από τους αιτητές.

20

25

Με την επιστολή του αυτή ο Έφορος δηλώνει απλώς την πρόθεσή του, πράγμα το οποίο δε συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη γιατί δεν παράγει οποιαδήποτε έννομα αποτελέσματα και επομένως δεν υπόκειται σε προσβολή με αίτηση ακυρώσεως.

5

Είναι επίσης φανερό από τις ρητές διατάξεις του Άρθρου 20 του Νόμου ότι η διαδικασία η οποία προβλέπεται στο Άρθρο αυτό και η οποία αρχίζει από την επιφύλαξη του εδαφίου (1) "before acceptance" και η οποία τελειώνει με το εδάφιο (5) του ίδιου Άρθρου, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια διαδικασία προπαρασκευαστική και ασφαλώς χρήσιμη για την έκδοση της εκτελεστής πράξης, η δε λήψη της εκτελεστής πράξης προβλέπεται για πρώτη φορά στο εδάφιο (5) που λέγει ότι "the Registrar shall ... decide whether ... registration is to be permitted." Αυτή δε είναι η εκτελεστή πράξη η οποία μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο όπως προνοείται ρητά στο εδάφιο (6) ότι, "The decision of the Registrar shall be subject to appeal to the Court."

10

15

20

Η απόφαση του Εφόρου δεν αποτελούσε ούτε αποδοχή ούτε απόρριψη της πράξης αλλά νέο στάδιο προπαρασκευαστικό για διεξαγωγή περαιτέρω έρευνας πριν καταλήξει σε απόφαση περί της αποδοχής ή απορρίψεως της αιτήσεως, μετά την εξέταση τυχόν ενστάσεως.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Εμπορικών Σημάτων με την οποία απέρριψε την αίτηση των αιτητών για εγγραφή στο Μέρος Α' του Μητρώου απεικόνισης τριών γραμμών πάνω σε αθλητικά είδη ενδύσεως, εξαιρουμένων των υποδημάτων.

30

Ε. Χρυσοστομίδου, για τους Αιτητές.

35

Στ. Ιωαννίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

40

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ; Π.: Με την προσφυγή αυτή οι αιτητές ζητούν διάταγμα του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του Εφόρου Εμπορικών Σημάτων, ημερομηνίας 1 Ιουνίου 1988 που κοινοποιήθηκε σε αυτούς μέσω των αντιπροσώπων τους στην Κύπρο και με την

οποία ο Έφορος δε δέχθηκε την εγγραφή στο Μέρος Α του Μητρώου την αίτησή τους, αριθμός 22557, την επινόηση των τριών γραμμών, είναι άκυρη και χωρίς οποιοδήποτε νομικό αποτέλεσμα.

Τα γεγονότα πάνω στα οποία βασίζεται η προσφυγή αυτή είναι απλά. Στις 30 Απριλίου 1982 οι αιτητές που είναι εταιρεία εγγεγραμμένη στη Ομόσπονδη Δημοκρατία της Γερμανίας υπέβαλαν αίτηση για την εγγραφή της απεικόνισης τριών γραμμών πάνω σε αθλητικά είδη ενδύσεως εξαιρουμένων των υποδημάτων. Ο Έφορος αφού εξέτασε την αίτηση αυτή απάντησε στους αιτητές γραπτώς στις 7 Μαΐου 1982 πως το προτεινόμενο εμπορικό σήμα δεν μπορούσε να γίνει αποδεχτό γιατί σχετίζεται άμεσα με το χαρακτήρα και την ποιότητα των εμπορευμάτων αντίθετα με τις πρόνοιες του άρθρου 11(1)(δ) του περί Εμπορικών Σημάτων Νόμου, Κεφ. 268, όπως έχει τροποποιηθεί, στερείται διακριτικού χαρακτήρα αντίθετα με τις πρόνοιες του άρθρου 11(1)(ε) του Νόμου και αντίκειται στις πρόνοιες των άρθρων 12 και 13 του Νόμου.

Η υπόθεση ορίστηκε για ακρόαση στις 29 Μαΐου 1987 και ενώπει των ισχυρισμών που προβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της ακρόασης ο Έφορος αφού έλαβε υπόψη, όπως αναφέρεται στην Ένσταση, όλα τα γεγονότα, στοιχεία και περιστατικά της υπόθεσης όπως επίσης και όλη την προσαχθείσα μαρτυρία, αποφάσισε προτού αποδεχθεί το προτεινόμενο σήμα να το δημοσιεύσει στην επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, σύμφωνα με την επιφύλαξη του Άρθρου 20(1) του Νόμου, δίνοντας έτσι την ευκαιρία σε οποιοδήποτε θα μπορούσε να επηρεαστεί από την απόφαση του Εφόρου να ακουστεί προτού αυτός εκδώσει την τελική του απόφαση.

Η προσβαλλόμενη απόφαση της 1ης Ιουνίου 1988, περιέχεται στο φάκελο της υπόθεσης (Τεκμήριο 1, μπλε 66), και θεωρώ σκόπιμο να την παραθέσω αυτούσια:-

"Εμπορικό Σήμα Αρ. 22557, 3 Stripes Device on shirts & Pants

Αναφέρομαι στην ακρόασή σας ημερομηνίας 29.5.1987, σχετικά με το πιο πάνω σήμα.

2. Σας πληροφορώ ότι ο Έφορος αφού επανεξέτασε την αίτησή σας υπό το φως των όσων αναφέρατε και παρουσιάσατε απεφάσισε:

α) Η αίτηση θα δημοσιευθεί πριν από την αποδοχή της

Άρθρο 20(1) (Επιφύλαξη):

5 β) Χωρίς δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης του σχεδίου του παντελονιού, του πουκαμίσου και της φόρμας (ζακέτας).

γ) Σε συνδυασμό με το σήμα Αρ. Β13340.

10 Σημείωση: Η φωτογραφία του σήματος υπολογίστηκε σε 5 1/2' οριζοντίως και 5' καθέτως.

15 Αν συμφωνείτε με τους πιο πάνω όρους σας παρακαλώ να μου στείλετε τα ακόλουθα για τη δημοσίευση της αίτησής σας στην Επίσημη Εφημερίδα:-

α) Τη φωτογραφία του σήματος

20 β) £22.- σε χαρτόσημα (£6 για δημοσίευση £2 για την καταχώρηση των συνδυασμών, £14 για το μέγεθος της φωτογραφίας πέραν των 2"X2").

4. Τα πιο πάνω θα πρέπει να τα στείλετε στο γραφείο μου, το συντομότερο, και εν πάσει περιπτώσει όχι πέραν από 75 μέρες από σήμερα διαφορετικά η αίτησή σας θα διαγραφεί."

25 Οι αιτητές διά των κυρίων Γ. Μ. Πλατρίτη και Σία που χειρίζονταν την υπόθεση τους ζήτησαν από τον Έφορο όπως τους δώσει γραπτώς τους λόγους πάνω στους οποίους βάσισε την απόφασή του ημερομηνίας 1 Ιουνίου 1988 σχετικά με την αίτηση τους έχοντας υπόψη "το περιεχόμενο της ακροάσεως ημερομηνίας 29
30 Μαΐου, 1987, ήτοι την τόσο μακράν χρήση του ως άνω εμπορικού σήματος εις Κύπρον από του 1962 δηλαδή επί 26 συναπτά χρόνια και προπαντός ενόψει της αποφάσεως του Εφέτειου εις την έφεσιν αρ. 6799 το οποίον αφού ήκουσε την υπόθεσιν κατόπιν μακράς διαδικασίας απεφάσισε ότι 'The 3 stripes device' είναι το
35 'hallmark' των προϊόντων των κ.κ. adidas το οποίον δεικνύει την προέλευσιν των ήτοι ότι είναι της βιομηχανίας των αιτητών."

40 Στις 5 Ιουλίου 1988 οι Γ. Μ. Πλατρίτης και Σία με νέα τους επιστολή ζητούσαν τους λόγους της απόφασης του Εφόρου της 1ης Ιουνίου 1988, για να μπορούν να ετοιμάσουν και καταχωρήσουν έγκαιρα προσφυγή εναντίον της απόφασης αυτής. Στις 9 Ιουλίου 1988, ο Έφορος Εμπορικών Σημάτων έγραψε στους κυρίους Γ. Μ. Πλατρίτη και Σία επιστολή στην οποία έπεσύνανε τους λόγους της απόφασης του που είναι οι πιο κάτω:-

"On 30.4.82 the Adidas Sportschuhfabriken Adi Dassler Stiftung & Co. K.G. a company registered in Germany applied for the registration of '3 stripes device' on athletic outfits as a trade mark, in class 25 for athletic clothing excluding shoes.

5

The application having been considered for acceptance, was on the 7/5/82 objected to on the ground that the proposed trade mark has direct reference to the character or quality of the goods in accordance to the provisions of s.11(1)(d), it is not distinctive under s.11(1)(e) and it is also contrary to the provisions of s.12 and s.13 of the Trade Marks Law Cap. 268.

10

The case was fixed for hearing on the 29.5.87 and on the arguments put forward at this hearing the Registrar has, after considering the case as a whole and the evidence adduced, decided under the proviso of s.20(1) to advertise the trade mark before acceptance.

15

Under s.20 the Registrar may accept the mark either absolutely or conditionally or subject to limitations, or refuse it. When an application has been accepted the Registrar, must advertise it in the Official Gazette and anyone who wishes to oppose the application may oppose within two months.

20

Under the proviso of s.20(1) the Registrar may advertise the mark before acceptance if it is made under s.11(1)(e) or where other special circumstances exist; and again if anyone wishes to oppose the application can do so.

25

In the present case the application to register the 'three stripes' on various athletic clothing falls in my opinion under s.11(1)(e) as 'lines' are a very simple geometrical design and so are not registrable under s.11 except perhaps upon evidence of distinctiveness which may have been acquired by reason of its use in the market.

30

35

Also according to the advocate's submissions, there were passing off actions before the District Court Nos. 5182/80 and 4788/82 and later on before the Supreme Court appeals No. 6799 and No. 7288, and perhaps there may also be other traders using 'lines' on their athletic clothing, - it is therefore my opinion that these are sufficient special circumstances to bring the case within the proviso of s.20(1) and we must give the opportunity to anyone that may be affected by the Registrar's decision to be

40

heard before that decision.

5 For the above reasons it is my opinion that justice is served if the trade mark applied for is advertised before acceptance under s.20(1) of the Trade Law Cap. 268."

Στις 4 Αυγούστου 1988 καταχωρήθηκε η προσφυγή αυτή. Ο Έφορος Εταιρειών ήγειρε δύο προδικαστικές ενστάσεις, τις πιο κάτω:-

10

"1. Εγείρεται προδικαστική ένσταση ότι το αίτημα των αιτητών είναι νόμω αβάσιμο και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο της διαδικασίας του Άρθρου 146 του Συντάγματος γιατί δεν προσβάλλει εκτελεστή αλλά προπαρασκευαστική διοικητική πράξη.

15

2. Εγείρεται προδικαστική ένσταση ότι οι αιτητές στερούνται ενεστώτος εννόμου συμφέροντος."

20

Είναι η θέση του Εφόρου ότι το λεχτικό και μόνο της επίδικης απόφασης καθιστά ολοφάνερο το γεγονός ότι πρόκειται για μια πράξη η οποία ως εκ της φύσης της προηγείται, μιας άλλης πράξης εκτελεστής η οποία δεν εκδόθηκε ή άλλως ότι πρόκειται για πράξη προπαρασκευαστική και αυτό φαίνεται εκτός των άλλων σημείων που αναφέρονται στην επίδικη απόφαση και στο γεγονός ότι στην παράγραφο (α) της επιστολής του Εφόρου λέγεται ότι η αίτηση θα δημοσιευτεί πριν από την αποδοχή της. Σχετική είναι η επιφύλαξη του άρθρου 20(1) του Νόμου το οποίο άρθρο προνοεί τα πιο κάτω:-

30

"20.(1) When an application for registration of a trade mark has been accepted, whether absolutely or subject to conditions or limitations, the Registrar shall, as soon as may be after acceptance, cause the application as accepted to be advertised in the pre scribed manner, and the advertisement shall set forth all conditions and limitations subject to which the application has been accepted:

35

40

Provided that the Registrar may cause an application to be advertised before acceptance if it is made under paragraph (e) of subsection (1) of section 11, or in any other case where it appears to him that it is expedient by reason of any exceptional circumstances so to do, and where an application has been so advertised the Registrar may, if he thinks fit, advertise it again

when it has been accepted but shall not be bound so to do....."

Οι λέξεις "the Registrar may cause an application to be advertised before acceptance" που είναι ακριβώς αυτό που ο Έφορος κοινοποίησε στους αιτητές, ότι πρόκειται περί ενός σταδίου προπαρασκευαστικού πριν την έκδοση της εκτελεστής πράξεως.

5

Περιπλέον οι παράγραφοι (β) και (γ) της επιστολής του Εφόρου της 1ης Ιουνίου 1988, που έχει παρατεθεί αυτούσια πιο πάνω, επίσης ενισχύουν και επιβεβαιώνουν τη θέση ότι αυτό το οποίο ο ίδιος κοινοποιεί στους αιτητές είναι ότι προβαίνει σε προπαρασκευαστικά στάδια της διαδικασίας για την έκδοση της εκτελεστής πράξης και τούτο εξεταζόμενο με βάση το περιεχόμενο των λόγων της απόφασης του Εφόρου που δόθηκαν στις 9 Ιουλίου 1988 και στους οποίους γίνεται αναφορά στις διατάξεις των άρθρων 20(1) και 11(1)(ε) του Νόμου, με τις οποίες συνδέει ο Έφορος το σήμα του οποίου η εγγραφή ζητείται από τους αιτητές.

10

15

Με την επιστολή του αυτή ο Έφορος δηλώνει απλώς την πρόθεση του, πράγμα το οποίο δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη γιατί δεν παράγει οποιαδήποτε έννομα αποτελέσματα και επομένως δεν υπόκειται σε προσβολή με αίτηση ακυρώσεως.

20

Είναι επίσης φανερό από τις ρητές διατάξεις του Άρθρου 20 του Νόμου ότι η διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο αυτό και η οποία αρχίζει από την επιφύλαξη του εδαφίου (1) "before acceptance" και η οποία τελειώνει με το εδάφιο (5) του ίδιου άρθρου, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια διαδικασία προπαρασκευαστική και ασφαλώς χρήσιμη για την έκδοση της εκτελεστής πράξης, η δε λήψη της εκτελεστής πράξης προβλέπεται για πρώτη φορά στο εδάφιο (5) που λέγει ότι "the Registrar ... shall ... decide whether ... registration is to be permitted." Αυτή δε είναι η εκτελεστή πράξη η οποία μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο όπως προνοείται ρητά στο εδάφιο (6) ότι, "The decision of the Registrar shall be subject to appeal to the Court."

25

30

35

Η απόφαση του Εφόρου δεν αποτελούσε ούτε αποδοχή ούτε απόρριψη της πράξης αλλά νέο στάδιο προπαρασκευαστικό για διεξαγωγή περαιτέρω έρευνας πριν καταλήξει σε απόφαση περί της αποδοχής ή απορρίψεως της αιτήσεως, μετά την εξέταση τυχόν ενστάσεως.

40

Έχοντας καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, θεωρώ περιττό να προχωρήσω και να εξετάσω τη δεύτερη προδικαστική ένσταση, όπως επίσης και την υπόθεση επί της ουσίας.

- 5 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Κάτω όμως από τις περιστάσεις δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.